

Iz življenja in sveta

40 milijonov za Dürerjevo sliko

Mlada Amerika, zemlja brez umetniških tradicij, nakupuje širom Evrope umetnine, da da svojemu bogastvu potrebni sijaj. Ob 400 letnici Dürerjeve smrti išče posebno dela tega renesančnega umetnika, v kolikor so še v privatnih rokah in je kaj nade na nakup. Američani so izvedeli, da ima strahovski premonstratenški samostan v Prazi krasno sliko tega srednjeveškega mojstra. Iz Londona in iz Pariza prihajajo ponudbe za nakup te umetnine za nekoliko milijonov. Američani pa so dosegli tudi v ponudbi rekord in nudijo za sliko preko 40 milijonov dinarjev. Kakor izgleda, Američani pri tem poslu ne bodo imeli uspeha, da si je samostan v veliki potrebi, ker ga je močno prizadela češkoslovaška agrarna reforma. Samostan bo pač prodal Dürerjevo sliko nekemu muzeju v Nemčiji, ali je s to prodajo vezan nakup neke večje zbirke čeških rokopisov in knjig ter neke galerije slik, ki imajo velik pomen za češko kulturno zgodovino. Strahovski samostan je znan kot dolgoletno ognjišče češke kulture in očetje premonstratenci hočejo tudi v tem primeru koristiti češki stvari, da s prodajo Dürerjeve slike pridobijo kulturne spomenike, ki so v neposredni zvezi s češko zgodovino.

Dürerjeva slika v Strahovu predstavlja poklonitev cerkvene in posvetne oblasti Devici Mariji. Pred Marijo klečita papež Julij II. in cesar Maksimili-

K 400-letnici Dürerjeve smrti

Danes poteče 400 let, odkar je umrl Albrecht Dürer, gotovo največji nemški slikar vseh časov. Deloval je večinoma v svojem rojstnem mestu Nürnbergu na Bavarskem. V svojem delu je predvsem grafik. Nenavadno ostro opazovanje, izdelava do najmanjših podrobnosti, smisel za vse čudovito, groteskno in strašno, a pri vsem tem globoko nežnost in pobožnost, to so glavne karakteristike njegovega ustvarjanja.

Lastni portret (lesorez)

Dürerjeva rojstna hiša v Nürnbergu

Jan, ki mu nad glavo drži krono Marija. Papeža pa krona Jezusček. Slika je zanimiva tudi zaradi tega, ker je na njej umetnik vpodobil sebe in svojega prijatelja Prikheimerja. Dürer jo je naslikal za kapelo nemške trgovske bratovščine v Benetkah, odkoder je slika po daljšem potovanju prišla v posest strahovskega samostana. Umetnik je to svoje delo nenavadno cenil in je pisal omenjenemu svojemu prijatelju, da bi rad dal cekin zato, ako bi jo mogel Pirkheimer videti, tako da je »lepa in krasna v barvah«.

Vabimo

na izbero modnih potrebščin, perila, oblek in čepic. Nudimo največje izbiro, najmodnejše vzorce ter kar je že znano po najnižjih cenah. DRAGO SCHWAB, Ljubljana.

Španer:

Bistroumni Kitajec

Ugnezdila se je v svetu grda navada kraje. Ne kradejo časti, ki je že davno pokopana, ampak vse, kar ima posvetno vrednost. Duševnih dobrin ne kradejo.

Pa je prišel v takih okoliščinah na stari, zaprašen ladji, s katero so prevažali le še prazne vreče iz Angleškega v Indijo, zaraščen Kitajec.

Kultura je bila šla mimo njega, ker se zanj ni menil. Sledove, ki jih je bila vojna pustila na njegovi koži, je bil spretno zabrisal s tem, da se je z neizprosno doslednostjo ogibal vode.

Preden so ga v pristaniški pisarni pregledali, so ga vrgli v čeber. Ves predrugačen je prilezel iz vode in sledovi vojnih strahot so prišli do izraza. Tudi voda se je iz čebra le s težavo iztekla.

Poklica ni imel. In vendar, za enega je bil izredno uren in kar brž se ga je lotil.

Casopisi so začeli pisati o tatovih. Oko postave in roka pravice sta imela dela preko glave. Zaman so iskali tatov, zvilih butic.

A mlad inženjer, modra glava, jo je

Deset milijonov za boj proti nahodu

Nahod je ena izmed najbolj razširjenih nalezljivih bolezni človeštva, pa kljub temu vedo ljudje o njej manj ko o kakih drugi boleznih. Sicer je znanih že mnogo teorij o bistvu nahoda in brez števila sredstev za borbo zoper to ne-prijetno bolezen, vendar v resnici vse teorije in vsa sredstva malo pomagajo. Američani so sklenili lotiti se energično raziskavanja te bolezni in je »Chemical Foundation« dala v ta namen Hopkinsovi univerzi na razpolago 200.000 dolarjev (okoli 10 milijonov dinarjev). Univerza je že izvolila komisijo, ki ima nalogo voditi ta raziskavanja glede vzrokov, poteka in posledic nahoda ter glede učinkovite metode zdravljenja. Pozvani so znamenitejši zdravniki, epidemiologi, bakteriologi, biokemiki in farmakologi, da se udeležijo raziskavanja in univerza upa, da bo v teku pe-

uganil. Brž si je izmislil aparat, tako umeten in prekan, da je zgrabil vsakega tatu, ki je šel mimo njega.

Mnogo so postavili takih aparatov po cestah, včasih kar po dva skupaj, vse zaradi večje varnosti.

Pa so se prijazni meščani oddahnili in svobodneje zadihali. Hvalili so talent mladega inženjerja in ga proslavljali. Nosili so mu darov in cvetlic, lepe gospodične so mu v naučenih, a vznesenih besedah častitale.

In bil je inženjer ponosen samega sebe in svoje iznajdbe.

Uspešno, zelo uspešno je novo strahilo opravljalo svoj posel. Že prvi teden je ulovilo devet desetink tucatov postopcev, potepuhov in tatov.

Čvrsto je aparat vsakega zgrabil, tako da je kar zacvilil; in že se je pojavil moč miru in reda, kaj ga je oprostil krvoločnih klešč.

Komisija je bila z izumom zadovoljna in je brihtni glaviči odštela lepe denarce.

Ali smole. Kitajca ni bilo med njetniki in ga ni bilo. Dobro je vedel, da v strahilu ni denarja in tudi drugih dobrot ni pričakoval.

Spretno se ga je ogibal, najraje je kolovratil po takih ulicah, koder ni bilo pasti.

tih let zbrala toliko materijala, da bo ta na videz enostavna bolezen popolnoma pojasnjena in da se bo na tem temelju tudi našlo sredstvo zoper njo.

Junaški mestni očetje

V mestu Bremen države Ohio je mestni magistrat izvedel melioračna dela, ki so bila na korist vsemu mestu, oškodovano pa je bilo pri tem posestvo bogate gospe Turnerjeve. Gospa je tožila mesto za odškodnino 6200 dolarjev. Mesto pa nima sredstev za podobne stvari, ker jih rabi za vodne zgradbe, zato se je branilo plačati prisojeno odškodnino. Gospa je ponovno tožila in mestni očetje so se dali raje solidarno obsoditi na 30 dni zapora, kakor da bi iz mestnih sredstev plačali samopašni ženski odškodnino. Vse mesto je obsojence v slovesnem sprevodu spremilo v zapor in je zelo ponosno na svoje občinske očete.

Velik uspeh angleških sufražetk

Dva ženska poslanca angleške zbornice, mis Wilkinson in lady Astor, sta nedavno naslovili interpelacijo na Chamberlaina, zakaj da ne pripušča tudi žensk v diplomatsko službo, kakor je to že običaj v nekaterih velikih državah. Mis Wilkinson se je sklicevala na Francijo, kjer so ženske pripuščene v diplomatsko službo, dasi v Franciji še ni ženske volilne pravice. Tudi v sovjetski inozemski službi se nahaja lepo število žensk. »Ali ste pripravljeni v tem oziru kaj ukreniti,« je vprašala interpelantka, nakar je Chamberlain točno odgovoril: »Ne, gospod!« Zbornica se je močno zasmejala temu odgovoru, Chamberlain pa je vstal in suho pripomnil, da zbornični poslovnik predpisuje kot nagovor za vsakega interpelanta samo gospod ali sir. Zato je Chamberlain tudi v nadaljnjem govoru gospodično Wilkinsonoval nazival »gospod« lady Astor, ki je plemiškega rodu pa »sir«. Pri tem je bil Chamberlain svedeno resen, kar je veselost v zbornici le še povečalo.

Papuanici v Južni Ameriki

V Newyork se je vrnil po daljšem potovanju načelnik muzeja za indijansko narodopisje A. Hyatt Verrill in podal poročilo o novem indijanskem rodu, ki ga je odkril v pragozdih na meji Bolivije in Brazilije. Ta novo odkriti rod nima ničesar skupnega z ostalimi Indijanci. Razlikuje se od sosednjih plemen po telesu, po barvi kože in po jeziku. Verrill misli, da gre za papuansko pleme, ki je po kakršnemkoli naključju zapustilo otoke v Tihem oceanu in se naselilo na ameriški celini. Pleme je zelo bojevito in nima nikakih zvez s

Ce se voziš z dvema kuncema na trgu... (Saturday Evening Post)

In se je nekoč zgodilo, da je šel zaraščen Kitajec zamišljen in malce potrt po temni ulici. Ni se oziral ne na levo ne na desno in nenadoma je obstal kot pribit — v objemu strašila.

Ni zacvilil, niti zastokal ni, le nekoliko neprijetno mu ije bilo.

Malo je postal, dobro je premislil, potem pa je — ukradel aparat in odšel...

Za desinfekcijo ustne dupline in grla

Paklavina pastile uničujejo vstopajoče povzročitelje bolezni. Od zdravniških avtoritet profi vnetju grla, prehladu in gripi pogosto predpisane.

V zgoraj narisanim originalnem omotu se dobe v vseh lekarnah.

svojnimi sosedi. Kulturno je močno zaostalo in ne pozna koledarja, tako da nihče ne ve, koliko je star. Rod šteje kakih 350 duš in je na tem, da v kratkem popolnoma izumrje, ker se ženi samo med seboj. Može, ki hodijo popolnoma goli in nosijo dolge brade, se ženijo navadno z deklicami 12 do 14 let. Rod časti po božje prirodo in v nasprotju z vsemi indijanskimi plemeni ne posveča solncu nikake pozornosti. Verrill jih je hotel proučiti še pred svetovno vojno, pa ni mogel do njih vsled njih velike divjosti. Zdaj pa se je raziskovalcu posrečilo, da je prišel z njimi v stike, opisal njih šege in navade ter zapisal njih jezik. Podrobnejša znanstvena preiskava bo dognala, da-li čudno pleme res izhaja iz Polinezije.

Sodi v padalu

Nemška Lufthansa je pred kratkim poslala na Dunaj posebno poizkusno letalo za transporte. V soboto in v nedeljo so se vršili poizkusni poleti. Cilj jim je bila planina Rax, katero obiskujejo turisti in izletniki v velikem številu.

Posebnost teh poletov je bilo spuščanje sodov iz transportnega letala na Raxu. Sodji so bili privezani na padala, ki so se odprla čim je sodček zdrknil z aeroplana proti zemlji. Na Raxu je te prizore opazovalo na tisoče ljudi, posebno smučarjev, ki so imeli oba imenovana dneva idealno smuko.

Poizkus prevažanja piva v letalu in spuščanje sodčkov s padalom se je prav dobro obnesel. Listi poročajo, da je te vrste transport ne le mnogo urnejši kakor z drugimi prevozili, ampak tudi znatno cenejši. Oba razloga sta pač merodajna za to, da se bo ta način prevažanja pijače na planini Rax pogosto uvedel in udomačil.

Medved med potniki na kolodvoru

Na zapadni kolodvor v Budimpešti je prošli petek pripeljal vlak z Dunaja nekoliko vagonov živili nekega velikega cirkusa. Pri iztovarjanju se je posrečilo največjemu medvedu, da je ušel svojim čuvajem in jo mahnil naravnost na peron, ki je bil poln ljudstva. Potniki so kriče iskali izhodov in se brezobzirno prerivali, pehali in hodili drug po drugem. Kosmatinec pa se je tudi prestrašil silnega krika in je rjoveč begal po peronu ter širil panični strah na vse strani. Položaj je začel postajati kritičen, ker je krik ljudske množice, ki se je zagovzdila pred izhodi, spravljal žival v besnost. V tem trenutku je prihitela na lice mesta mlada dama in zaklicala: »Miško, pojdi sem.« Medved je na mig postal krotak in je zadovoljno godrnjal sledil svoji krotiteljici ter se ji dal zapreti v kletko. Pojav mlade dame je rešil občinstvo in medveda iz neugodnega položaja.

Kravar in milijonarka

Barbara Monell, milijonarka, krasotica in članica newyorške odlične družbe, se je poročila s preprostim hlapcem Kennethom Glazerjem z neke farme v Coloradu in s tem svojim smelim korakom iznenadila vso ameriško javnost. Da se popravi po neki bolezni je odpotovala na zapad, kjer se je seznanila s krasotcem Glazerjem, smelim jezde-

Vstajenje

po romanu
L. N. Tolstega

Dolores del Rio

Pride!
ELITNI KINO MATICA

cem, ki je bil zaposlen kot cowboy na farmi za govedorejo. Mlada človeka sta bila drug drugemu takoj všeč in miss Barbara je takoj brzojavila materi po ženitveno dovoljenje. Mati je rada privolila, ko je videla stasitega mladeniča in je ni oviralo, da je bil ženin samo kravar. Novoporočena sta si takoj kupila veliko farmo, kjer se bo cowboy popolnoma posvetil živinoreji. Izjavil je namreč, da se tudi po poroki noče preseliti v mesto in opustiti svojega posla.

Esperanto v cerkvi

Društvo katoliških esperantistov Pragi priredi koncem tekočega meseca v cerkvi sv. Uršule službo božjo za esperantiste. Propoved se bo vršila v esperantskem jeziku in med mašo bo cerkveni zbor pel esperantske svete pesmi. Po maši dobi vsak udeleženec nekoliko podobice z besedilom v istem umetnem jeziku. Maša bo seveda latinska, tako da v esperanto neposvečeni vernik ne bo razumel ne maše, ne petja, ne propovedi.

Tri-sobno stanovanje

v mestni hiši na Ahaclevi cesti

zamenjam za manjše stanovanje istotam. — Pismene ponudbe na oglasni oddelek »Jutra« pod »Le stranki mestne hiše«.

V globoki žalosti sporočamo vsem prijateljem in znancem, da je dne 4. aprila 1928 v Kruševcu v starosti 55 let po težki bolezni umrl naš ljubljani soprog, brat, svak in stric, gospod

inž. Anton Kovač

Inšpektor I. kl. v ministrstvu za zgradbe.

K večnemu počitku bo položen v Kruševcu.

Kruševac - Ruše - Grad, dne 5. aprila 1928.

Ruža Kovač roj. Pantlić, soproga; dr. Herman Kovač, brat; Adela Kovač, sestra; Olga in dr. Bogdan Skaza, sestra in svak.

Vsegamogočni je poklical k sebi po skrbni in trudopolnem življenju našo preljubo, dobro in skrbno soprogo, mamo in staro mamo, gospo

Marjeto Vadjal

dne 5. aprila 1928 v 83. letu starosti.

Pogreb se bo vršil dne 6. aprila ob 3. uri popoldne na pokopališču v Borovnici.

Borovnica, dne 5. aprila 1928.

Žalujoče rodbine Vadjal — Bajec — Bojec.

Zane Grey:

Železna cesta

Roman.

In tedajci se je zasvetil odgovor, belo zapisan na mrkem ozadju njegove duše: »Neale, odpušcam ti!«

Domislil se je njenega obraza, njenih žalostnih oči in iztegnjenih rok.

»Odpušča mi! Meni! Kaj mi odpušča?« je zamrmral Neale v zmedenosti svojega gorja. Izpustil je kladio iz roke in nepremično obstal, čeprav je žvižg opoldanske piščalke klical oddelek h kosilu. Blodeč z očmi po vroči, soparni, goji puščavi, je z duhom spet zagledal tisti prizor, ko se je boril z Allisonom Leejem za njegovo hčer.

»Lee je mislil, da sem ubil Stantonovo,« je zamrmral Neale v omotični iznemoglosti. »Toda Allie — ona je vendar povedala, da jo je ustrelil Larry King... Kako čudna misel za Leeja — in tudi za generala Lodgea! Braniti me je hotel... Oh!«

In zdajci je Neale potegnil iz žepa malo usnjato zapisnico, v kateri je bilo poslednje pismo Beauty Stantonove. Z drhtečimi rokami jo je odprl. In spet mu je to pismo prineslo razodetje.

General Lodge je bil rekel, da je njegov strojnik samo prve vrstice te poslanice na glas prečital; in Allison Lee in vsi poslušalci so si bili po njih ustvarili mnenje.

Neale je prečital prve vrstice.

»Ni čudo, če so mislili, da sem jo ubil!« je vzklil. »Obdolžuje me z jasnimi besedami, in vendar je hotela povedati nekaj čisto drugega. Oh, ta svedočba bi me lahko spravila na vešala!... A zdaj vendar vedo, povsod vedo, da je Larry sprožil smrtonosni strel... Kaj, le kaj je bilo po tem takim tisto, kar mi je Allie odpustila? S pogledom, ki me bo preganjal do smrti!«

95

A že se je resnica z neusmiljeno, omamljačo silo zrušila nanj. »Bože moj! Allie misli, kar vsi mislijo — to, česar v svoji slepoti nisem dovolj jasno zatajil!... Da sem bil ljubimec Beauty Stantonove!«

Hiša, kamor so bili spravili Allie Lee, je stala na mejah Omaha na gozdnatem plogu.

Allie je gledala široke, žolte vode Missourija, kako so se vrtinčile mimo njenih oken. Najrajši je sedela sama v senci dreves. Vse te tedne, odkar je bila tu, se še ni bila opomogla po tistem globokem, pretresljivem doživetju: da je bila srečala Neala in da so jo še tisto uro ločili od njega.

Udobnost, razkošje njenega doma, oddih po neprestanem strahu, ki ji je več let zaporedoma grenil življenje, tišina noči — vse to je bilo tako tolažilno in odrešilno, da je nekoliko laglje prenašala breme svojega gorja. Toda časih se je osvestila, da je beda v njenem življenju le še narasla, odkar je našla očeta in dom.

Sestra Allisona Leeja, starikava žena strogega značaja, je kaj nemilostno gledala na vrnitev te tuje, izgubljene hčere. Allie pri njej ni našla sočutja. Nekaj časa so trumoma prihajali sosedje in prijatelji Leejevih in so obdajali Allie z dobrohotno pozornostjo. A nato so se polastili njene zgodbe brezdelni jeziki. Njenega očeta, občutljivega, mrzlega, zagrenenega od minulosti, je neizmerno mučila sramota, da se mu je bila žena izneverila in da je ves svet govoril o njegovi hčeri. Allie je bila ga je bolela; ogibal se je hčere, če je le količkaj mogel; malih prijaznosti, katere ji je izprva izkazoval, in njegovega ponosa na njeno lepoto in ljubkost je bilo kmalu konec. Nikaka ljubezen ju ni družila. Allie si je zelo prizadevala, da bi ga vžljubila, toda bilo je, kakor da ji počiva srce v brezmejnem grobu zapada. In nekega dne je spoznala, da oče še vedno ne verjame, da bi bila ostala sredi divjega življenja zlatokopov in razudanih gradbenih taborov čista in neomadeževana. Potrpež-

ljivo je prenašala njegovo sumnjo, čeprav jo je okrutno bolela. Toda spoštovanje do očeta jo je minilo šele tedaj, ko je slišala v njegovi pisalni sobi tuje moke, ki so se glasno in togotno prepirali z njim o zmislu poslovnih pogodb ter očitali Allisonu Leeju dvojno igro.

Nekaj časa po tem ji je povedal, da je zašel v gmotne težkoče in da je uničen, ako ne zbere do določenega dne večje vsote denarja.

In tisti dan se je zgodilo, da je Allie sedela v malem sadovnjaku na klopici ter gledala na deročo reko. Pomilovala je očeta, toda pomagati mu ni mogla. In njega lastna bol je bila preveč globoka in vseobsežna. Njeno bolno srce je neprestano koprnelo — koprnelo po sreči, ki se ni upala izreči njenega imena.

Dan je bil vroč in soparen; nobena ptica ni pela, le črčki so razgrajali; v zraku je vse mrgolelo brenčečih čebel.

Služkinja je gnatila njeno sanjarijo. »Missy, neki gospod je prišel, ki bi rad govoril z vami,« je rekla črnka.

Allie je vzdignila oči. Zdelo se ji je, da vidi visokostasega moža v usnjeni obleki in s težkim svežnjem na ramah. Ali se ji je sanjalo ali je bila ob pamet? Vstala je, tresoč se po vsem telesu. Močno postava se je gibala, videti je bilo, da je resnična, in rjavi, zagoreli obraz je sijal od veselja. Približal se je in odložil sveženj na klop.

»Nu, dekle,« je rekel tiho.

Ta glas ni bil sen, ni bil prevara njenih čutov. Slingerland! Allie ni mogla govoriti. Komaj da je zrla nanj. Omahnila mu je v naročje.

»Neale!« je šepnila z izmučenim glasom.

»Imenitno se mu godi in dela kakor sam vrag. Prav od njega prihajam,« je dejal Slingerland, ki se mu je mudilo opraviti nalog.

Allie je zaprla oči. Burja v njenih prsih je pojemale.

»Striček Allie!« je vzklila nežno.

Sandale so obutev

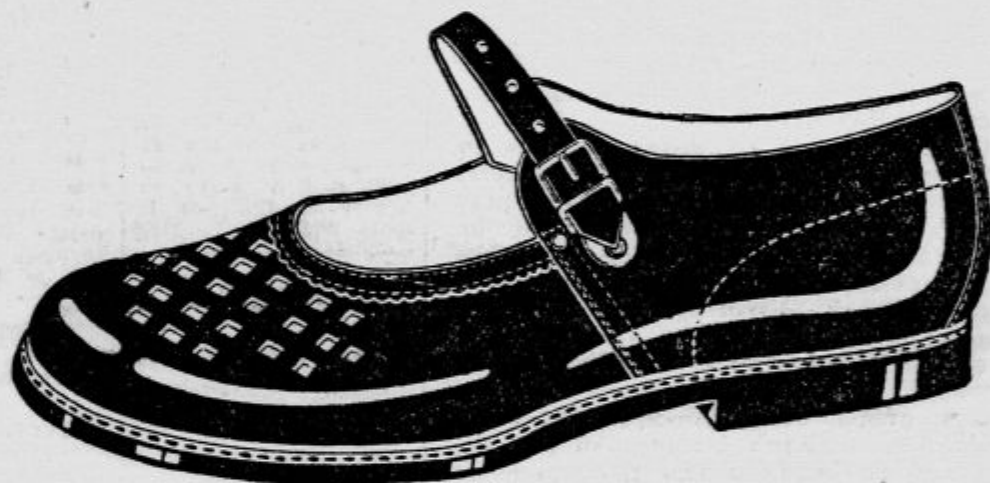
od nekdanje cenjena
po svoji udobnosti!

Prostost, ki jo potrebuje noga v
času vročih poletnih dni,
Vam daje naše

Sandale.

Noga se v njih lahko prosto pregiblje zaradi perforiranja se uspešno zračijo in je hoja v njih udobna.

Kupite SANDALE, te so poleti nenadomestljive!

Moške Din 129^{.-}, ženske Din 109^{.-}, otročje Din 89^{.-} in 79^{.-}.

Rata

MARIBOR
Aleksandrova c. 7

LJUBLJANA
Prešernova ul. 7

L. Mikuš

Mestni trg št. 15
Tovarnica dežnikov, zloga sprehajalnih palic.

Kupujem

uz gotov novac
raznovrsnu manufakturnu, pletenu, kratku i konfekcionu robu u svakoj količini samo po povoljnoj cijeni.
Ponude sa naznakom vrste robe i količine upraviti na:
ZAGREB L. poš. pretnac 173.

Razglas.

Prostovoljna javna dražba manufakturnega in specijarskega blaga se bo vršila od dne 5. aprila 1928 ob 9. uri dopoldne dalje v Gospodarski poslovalnici direktorije državnih železnic ob Masarykovi cesti št. 17 (poleg skladišča Ranzinger).

Ogled blaga je dovoljen od 8. do 9 ure. — Kupc se vabijo.

Zahvala.

Povodom smrti naše predrage mamice, gospe

Antonije Drobnič

posestnice in vdove po trgovcu v Rogatec

smo prejeli toliko izrazov sožalja in toliko cvetja na krsto, da nam ni moglo zahvaliti se vsakemu posamezniku posebej in smo primorani storiti to tem potom. Zahvaljujemo se tudi vsem, kateri so se udeležili veličastnega pogreba.

Olajšali ste našo veliko bolest, Bog Vam povrni tisočkrat.

Podsreda - Rogatec, dne 3. aprila 1928.

V imenu sorojencev: EMIL DROBNIČ
knežji nadgozdar.

Zahvala.

Ob prebriski izgubi našega nepozabnega, predobrega soproga, brata, očeta, dedeka in strica, gospoda

Josipa Winterja

se najiskreneje zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem za mnogoštevilne izraze blagodejnega sožalja, za poklonjene obitoševine, prekrasne vence in šopke, ter vsem, ki so ga v tako izredno velikem številu spremili na njegovi zadnji poti.

Posebno zahvalo izrekamo g. dr. Rudolfu za njegovo veliko požrtvovalnost, kateri je storil vse, da mu oblaži njegovo trpljenje.

Najiskrenejša zahvala tudi čestiti duhovščini pod vodstvom č. g. arhidijakona Tovornika iz Konjice za zadnje spremstvo.

Hvala tudi g. pevcem za gniljive žalostinke pod vodstvom g. dr. Mahnič. Istotako č. g. arhidijakonu Tovorniku in gosp. ing. Sturmju za v srce segajoče poslovilne besede.

Tudi zreški šolski mladini in učiteljskemu zboru pod vodstvom gosp. upravitelja Mravljaka, g. občinskimi odborniki, ki so nepozabnega ranjkega nosili k zadnjemu počitku, požar, bram-

bi in g. orožnikom za častno spremstvo, izrekamo tem potom najiskrenejšo zahvalo.

Prosimo vse, da mu ohranite blag in trajen spomin.

ZREČE, dne 3. aprila 1928.

ŽALUJOČI OSTALI